

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 maja 1996 r.

w sprawie szczegółowych warunków i sposobu postępowania przy użyciu broni palnej przez policjantów.

Na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515 oraz z 1996 r. Nr 59, poz. 269) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Policjanci mają prawo użycia broni palnej w stosunku do osób tylko w przypadkach określonych w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515 oraz z 1996 r. Nr 59, poz. 269), zwanej dalej „ustawą”.

2. Przez użycie broni palnej rozumie się oddanie strzału w kierunku osoby w celu jej obezwładnienia, po wyczerpaniu trybu postępowania określonego w § 3.

§ 2. Przy podejmowaniu decyzji o użyciu broni palnej policjanci są obowiązani postępować ze szczególną rozważą, traktując broń palną jako szczególny i ostateczny środek przymusu bezpośredniego.

§ 3. 1. Policjanci przed użyciem broni palnej są obowiązani:

- 1) po uprzednim okrzyku „POLICJA” wezwać osobę do zachowania się zgodnego z prawem, a w szczególności do natychmiastowego porzucenia broni lub niebezpiecznego narzędzia, zaniechania ucieczki, odstąpienia od bezprawnych działań lub użycia przemocy,
- 2) w razie niepodporządkowania się wezwaniom określonym w pkt 1, zagrozić użyciem broni palnej, wzywając: „STÓJ — BO STRZELAM”,
- 3) oddać strzał ostrzegawczy w górę, jeżeli wezwania określone w pkt 1 i 2 okażą się bezskuteczne.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy z zachowania osoby posiadającej broń lub niebezpieczne narzędzie wynika, że wszelka zwłoka groziłaby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia ludzkiego.

3. Użycie broni palnej w sytuacji, o której mowa w ust. 2, musi być poprzedzone okrzykiem „POLICJA”.

§ 4. Broni palnej nie używa się w przypadkach określonych w art. 17 ust. 1 pkt 6, 7 i 9 ustawy w stosunku do kobiet o widocznej ciąży, osób, których wygląd wskazuje na wiek do 13 lat, starców oraz osób o widocznym kalectwie.

§ 5. 1. Jeżeli wskutek użycia broni palnej nastąpiło zranienie osoby, policjant jest obowiązany, z zachowaniem bezpieczeństwa własnego i innych osób oraz bez zbędnej zwłoki, udzielić jej pierwszej pomocy, a następnie spowodować udzielenie pomocy lekarskiej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, oraz gdy w wyniku użycia broni palnej nastąpiła śmierć osoby lub szkoda w mieniu, policjant jest obowiązany ponadto do:

- 1) zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia i niedopuszczenia na to miejsce osób postronnych,
- 2) w miarę możliwości, ustalenia świadków zdarzenia.

§ 6. 1. W każdym przypadku użycia broni palnej lub oddania strzału ostrzegawczego policjant jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym dyżurnego najbliższej jednostki Policji.

2. Dyżurny jednostki Policji, po uzyskaniu informacji o użyciu broni palnej, jest obowiązany niezwłocznie spowodować zabezpieczenie wszelkich śladów i dowodów, udzielić policjantowi pomocy w niezbędnym zakresie, a także powiadomić swojego przełożonego, a jeżeli w wyniku użycia broni palnej nastąpiła śmierć lub zranienie człowieka — również właściwego miejscowo prokuratora.

3. W każdym przypadku użycia broni palnej lub podjęcia czynności, o których mowa w § 3, policjant jest obowiązany powiadomić swojego przełożonego pisemnym raportem, który powinien zawierać w szczególności:

- 1) wskazanie stopnia, imienia i nazwiska policjanta,
- 2) określenie czasu i miejsca użycia broni palnej,
- 3) opis sytuacji poprzedzającej użycie broni palnej,
- 4) opis przyczyn i skutków użycia broni palnej, w tym wynikających z § 3 ust. 2.

§ 7. Do obowiązków przełożonego, o którym mowa w § 6 ust. 3, należy:

- 1) zbadanie, czy użycie broni palnej lub podjęcie czynności określonych w § 3 nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- 2) niezwłoczne zawiadomienie wyższego przełożonego o każdym przypadku użycia broni palnej.

§ 8. Zasady użycia broni palnej przez oddziały i pododdziały zwarte Policji regulują odrębne przepisy.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 września 1990 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu postępowania przy użyciu broni palnej przez policjantów (Dz. U. Nr 70, poz. 411).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*